

stał on ustanowiony w umowie międzynarodowej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) w art. 189 w ust. 5 oraz w art. 191 w ust. 1 i 4 wyraz „wojewoda”, użyty w odpowiednich przypadkach, zastępuje się wyrazami „kierownik wojewódzkiego urzędu pracy”, użytymi w odpowiednich przypadkach.

Art. 3. 1. W razie rozwiązania w okresie od dnia 27 stycznia 1990 r. do dnia 31 grudnia 1994 r. stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy z osobami, o których mowa w art. 21 ust. 5 pkt 1—3 ustawy wymienionej w art. 1, zamieszkałymi w rejonach administracyjnych (gminach) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, wysokość zasił-

ku wynosi 52% przeciętnego wynagrodzenia; zasiłek ten nie może być jednak wyższy od zasiłku, o którym mowa w art. 25 pkt 2 tej ustawy, oraz nie może być niższy od najniższego wynagrodzenia.

2. Zasiłek, w wysokości określonej w ust. 1, przysługuje od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Rada Ministrów może, na wniosek Naczelnej Rady Zatrudnienia, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zasiłek, o którym mowa w ust. 1, również w rejonach administracyjnych (gminach), które nie zostały uznane za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt 4, który wchodzi w życie z mocą od dnia 1 grudnia 1991 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*.

166

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1994 r.

w sprawie opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1991 r. o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty żywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 64, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy osób pełnoletnich uprawnionych do bezpłatnych świadczeń leczniczych, które otrzymały skierowanie na leczenie w sanatorium uzdrowiskowym wydane na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Opłata za 24-dniowy pobyt w sanatorium uzdrowiskowym wynosi:

	od 1 października do 30 kwietnia zł	od 1 maja do 30 września zł
1	2	3
1) w pokoju 1-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	809 000	1 078 000
2) w pokoju 1-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	674 000	944 000
3) w pokoju 2-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	539 000	809 000
4) w pokoju 2-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	472 000	647 000

	1	2	3
5) w pokoju wieloosobowym z pełnym węzłem sanitarnym		377 000	485 000
6) w pokoju wieloosobowym bez pełnego węzła sanitarnego		324 000	404 000

2. Wysokość opłaty ulega odpowiedniemu przeliczeniu, jeżeli pobyt kuracjusza w sanatorium uzdrowiskowym przypada w okresie obowiązywania różnych stawek odpłatności.

3. Opłatę pobiera się za pełny okres kuracji, licząc od daty wpisanej w skierowaniu. Opłatę wnosi się w sanatorium uzdrowiskowym lub w instytucji prowadzącej sanatorium przed rozpoczęciem pobytu.

§ 3. 1. Od opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym są zwolnione osoby, których celowość leczenia w sanatorium pozostaje w bezpośrednim związku z chorobą zawodową lub zagrożeniem taką chorobą, wypadkiem przy pracy lub chorobą mającą związek ze szczególnymi właściwościami lub warunkami pracy (służby).

2. Stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, dokonuje dysponent skierowań na leczenie w sanatorium uzdrowiskowym.

§ 4. Przepisów § 2 ust. 1 nie stosuje się do dnia 30 czerwca 1994 r. W okresie tym opłata za 24-dniowy pobyt w sanatorium uzdrowiskowym wynosi:

	od 1 kwietnia 1994 r. zł	od 1 maja do 30 czerwca 1994 r. zł
1	2	3
1) w pokoju 1-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	600 000	800 000
2) w pokoju 1-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	500 000	700 000
3) w pokoju 2-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	400 000	600 000
4) w pokoju 2-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	350 000	480 000
5) w pokoju wieloosobowym z pełnym węzłem sanitarnym	280 000	360 000

1	2	3
6) w pokoju wieloosobowym bez pełnego węzła sanitarnego	240 000	300 000

§ 5. Opłaty ustalone stosownie do przepisów:

- 1) § 2 ust. 1 dotyczą osób rozpoczynających pobyt w sanatorium uzdrowiskowym po dniu 30 czerwca 1994 r.,
- 2) § 4 dotyczą osób rozpoczynających pobyt w sanatorium uzdrowiskowym w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1994 r.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 września 1991 r. w sprawie opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 84, poz. 382).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

167

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 marca 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 5 pkt 1, art. 7 ust. 6 pkt 1, art. 8 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 4, art. 17 i art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584) oraz art. 9 pkt 4, art. 12 pkt 2 i art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646) oraz art. 6 ust. 10 pkt 2 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 1994 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakami

akcyzy (Dz. U. Nr 26, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 w pkt 6 po przecinku dodaje się wyrazy „z wyjątkiem wymienionych w ust. 1 pkt 2,”
- 2) w § 13 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „do dnia 30 czerwca 1994 r., a od dnia 1 lipca 1994 r. 1% dla wyrobów tytoniowych oraz 1% dla wyrobów spirytusowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1994 r.

Minister Finansów: *H. Chmielak*
Kierownik Ministerstwa

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 14 marca 1994 r.

w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

Na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę naliczania odpisu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163),